

1334.

Z Kunovic

Pod ja - bo - rem, pod tím če-rným le - sem, ne - vě - dě - la má maměnka kde jsem.

1335.

Pod ja - bo - rem, pod tem če-rným le - sem, ne - vě - dě - la má maměn - ka, kde sem.

Za horama, za tém černém lesem,
nevěděla má maměnka, kde sem.

Kdyby o mně maměnka věděla,
veřím silně, že by pro mně jela.

A jela by šesti plesnivéma,
pro synečka taky takového.

Dobró noc vám, vážanščí mládenci,

co ste beli moji tanečníci.

Dobró noc vám, vážanšký panenke,
co ste byle moje kamarádke.

Dobró noc vám, maměncine kráve,
co sem já vám nosívala tráve.

Votvíréte, rodičové, vrata,
vezeme vám plný fúro zlata.

1336. *Jiné čtení*

Pod jaborem za zeleným lesem,
neví o mně můj tatíček, kde sem.

Kdyby o mně můj tatíček věděl,

on by pro mne na vozíčku přijel.¹⁾

A přijel by v pěkném komorníčku,
a šuhajek na vraném koníčku.

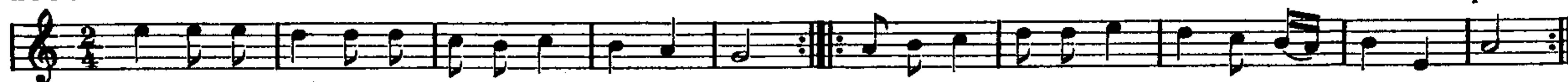
Pod šuhajkem vraný koník skáče
a milenka přezalostně pláče.

¹⁾ Ale o mně můj tatíček neví,
teda pro mňa přijetí nestrojí.

677. HUDEBNÍKŮM

1337.

Zp. I. 114

Za-hrej nám, mu - zi - ko, za-hrej nám ve - se - le, ne - vě - sta nám pla - če, ať se nám za - smě - je.

Zahrej nám, muziko,
zahrej nám vesele,
nevěsta nám plače,
ať se nám zasměje.¹⁾

Dybys nám, muziko,
vesele nehrála,

věru by nevěsta
žalostně plakala.

Stalo se děveče,
stalo se po vůli,
dostala synečka
v červeney korduli.

V červeney korduli,
v tenkej košulence,
stalo se po vůli,
stalo se panence.²⁾

¹⁾ a) že se jí zle vede.
b) dokud má nevěsta
věneček na hlavě.

²⁾ může poděkovat
té jeho maměnce.

Té jeho maměnce,

také tatíčkovi,
že jí vychovali
synečka po vůli.